

Ринок праці України в період війни: трансформації, тенденції та соціально–економічні виклики

Предметом дослідження є трансформаційні процеси, ключові тенденції та соціально–економічні виклики, що сформувалися на ринку праці України під впливом повномасштабної війни, включаючи вимушену міграцію, демографічні втрати, руйнування інфраструктури та пошук нових моделей зайнятості.

Метою статті є систематизація існуючих концепцій, а також ідентифікація нових теоретичних рамок, що дозволять глибше зрозуміти динаміку ринку праці, його трансформації та розробити ефективні стратегії мінімізації негативних наслідків.

Методи дослідження. У роботі використані діалектичний метод наукового пізнання, аналіз та синтез, статистичний аналіз, порівняльний аналіз, графічний метод.

Результати роботи. У статті досліджено ключові тенденції трансформації ринку праці України, яка з 2014 року, а особливо з лютого 2022 року, перебуває в умовах повномасштабної військової агресії та спричиненої нею глибокої економічної кризи. Наведено динаміку показників зайнятості та безробіття, виявлено структурні дисбаланси, спричинені масовою міграцією, мобілізацією та руйнуванням виробничого потенціалу країни. Обґрунтовано традиційні теоретичні підходи до вивчення зайнятості населення, що вимагають суттєвої адаптації та переосмислення, щоб адекватно відобразити нові реалії та виклики. Проаналізовано структурні зміни ринку праці, територіальні диспропорції, специфіку безробіття в умовах війни, а також механізми адаптації економічних суб'єктів до кризових умов. Визначено основні виклики зайнятості населення та окреслено напрями державної політики для стабілізації ситуації на ринку праці України. Обґрунтовано необхідність модернізації підходів до регулювання зайнятості в контексті післявоєнного відновлення країни. Обґрунтовано необхідність адаптації традиційних теоретичних підходів та запропоновано стратегічні напрями державної політики зайнятості, орієнтовані на збереження людського капіталу, підтримку релокованого бізнесу та ефективну реінтеграцію ветеранів та внутрішньо переміщених осіб (ВПО).

Галузь застосування. Державне управління, бізнес та HR–менеджмент.

Висновки. Війна зумовила масштабні структурні зміни на ринку праці України, що проявляються як у структурних змінах, так і у змінах професійної орієнтації населення. Основними викликами є дефіцит кваліфікованої робочої сили, безробіття та соціальна напруга. Одночасно спостерігаються нові тенденції, які свідчать про адаптацію ринку праці до умов війни: зростання попиту на певні професії, розвиток дистанційної та гнучкої зайнятості, активізація програм перекваліфікації. Системний аналіз зазначених трансформацій у поєднанні з активною державною політикою у сфері зайнятості та соціального захисту може забезпечити стійкість ринку праці й сприяти економічному відновленню після завершення воєнних дій. Для результативного відновлення ринку праці вагомим чинником є подолання розриву між наявними та затребуваними компетенціями населення з одночасним розв'язанням проблеми нестачі кваліфікованих кадрів.

Ключові слова: зайнятість населення, ринок праці, воєнний стан, економічна криза, безробіття.

OLENA KRASNIAK

VICTOR HARBAR

Ukrainian labor market during the war: transformations, trends and socio–economic challenges

The subject of the research the study is the transformation processes, key trends and socio–economic challenges that have formed in the labor market of Ukraine under the influence of a full–scale war, including forced migration, demographic losses, destruction of infrastructure and the search for new employment models.

The purpose of the article is to systematize existing concepts, as well as identify new theoretical frameworks that will allow for a deeper understanding of the dynamics of the labor market, its transformation and the development of effective strategies to minimize negative consequences.

Research methods. The work uses the dialectical method of scientific knowledge, analysis and synthesis, statistical analysis, comparative analysis methods, and the graphical method.

Results of work. The article examines the key trends in the transformation of the labor market of Ukraine, which since 2014, and especially since February 2022, has been in conditions of full-scale military aggression and the deep economic crisis caused by it. The dynamics of employment and unemployment indicators are presented, structural imbalances caused by mass migration, mobilization and destruction of the country's production potential are identified. Traditional theoretical approaches to studying population employment are substantiated, which require significant adaptation and rethinking in order to adequately reflect new realities and challenges. Structural changes in the labor market, territorial disparities, the specifics of unemployment in wartime conditions, as well as mechanisms for adapting economic entities to crisis conditions are analyzed. The main challenges of population employment are identified and the directions of state policy for stabilizing the situation on the labor market of Ukraine are outlined. The need to modernize approaches to employment regulation in the context of the country's post-war recovery is substantiated. The need to adapt traditional theoretical approaches is substantiated and strategic directions of state employment policy are proposed, focused on preserving human capital, supporting relocated businesses and effective reintegration of veterans and internally displaced persons (IDPs).

Field of application. Public administration, business and HR management.

Conclusions. The war has led to large-scale structural changes in the labor market of Ukraine, manifested both in structural changes and in changes in the professional orientation of the population. The main challenges are the shortage of qualified labor, unemployment and social tension. At the same time, new trends are observed, which indicate the adaptation of the labor market to the conditions of war: increased demand for certain professions, the development of remote and flexible employment, and the activation of retraining programs. A systematic analysis of the above transformations, combined with an active state policy in the field of employment and social protection, can ensure the stability of the labor market and contribute to economic recovery after the end of hostilities. For the effective recovery of the labor market, a significant factor is overcoming the gap between the available and demanded competencies of the population while simultaneously solving the problem of the shortage of qualified personnel.

Key words: employment of the population, labor market, martial law, economic crisis, unemployment.

Постановка проблеми. Ринок праці виступає фундаментальним компонентом економічної системи, який визначає рівень соціально-економічної стабільності держави. Масштабні бойові дії проти України спричинили істотні структурні зрушення, що охопили всі сегменти ринку праці: попит, пропозицію, зайнятість, безробіття, трудову мобільність та формати зайнятості. Воєнний стан активізував процеси внутрішньої та зовнішньої міграції, релокацію бізнесу, трансформацію професійно-кваліфікаційної структури, скорочення економічної активності в окремих регіонах. Непостійність, ризики та руйнування інфраструктури зумовили потребу у новій парадигмі управління ринком праці, що є актуальним для сьогодення.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Вагомий внесок у вивчення проблем формуван-

ня та функціонування ринку праці в Україні зробили провідні українські вчені, такі як С. Гринкевич, В. Близнюк, В. Дружиніна, Н. Єсінова, О. Ілляш, А. Колот, М. Куцєволова, Ю. Маршавін, В. Петюх та інші, проте питання залишається актуальним та дискусійним в контексті війни та економічної кризи.

О. Богданович наголошує, що воєнні дії, мобілізаційні процеси та масова міграція в Україні зумовили істотні економічні виклики. Вони виявляються у дефіциті робочої сили, переорієнтації жінок на зайнятість у традиційно «чоловічих» галузях, зменшенні кількості робочих місць і підвищенні рівня безробіття, передусім серед молодих та працівників середнього віку, а також у зниженні середнього рівня заробітної плати, у тому числі в регіонах, які постраждали внаслідок бо-

йових дій. Спостерігається водночас масштабні внутрішні й зовнішні міграційні переміщення працездатного населення, що спричиняє збільшення видатків державного бюджету у сфері соціальної підтримки населення [1, с. 142].

О. Черьомухіна та Ю. Чалюк зазначають, що на початковому етапі повномасштабної війни ринок праці фактично перебував у стані стагнації, однак уже через кілька місяців розпочався процес його поступового відновлення та повернення до відносно стабільного функціонування. Дослідження засвідчило підвищення попиту на фахівців у сфері торгівлі та продажу, а також на робітничі спеціальності. Водночас фіксується істотне підвищення навантаження на західні регіони країни. За умов тривалої незавершеності воєнних дій можна прогнозувати подальше посилення цього навантаження, що, своєю чергою, сприятиме зростанню рівня безробіття, активізації зовнішньої міграції, зниженню платоспроможності населення та скороченню кількості суб'єктів господарювання [2].

Л. Шостак та А. Сур'як наголошують, що трудова міграція є вагомим чинником трансформації ринку праці України: з одного боку, вона сприяє скороченню рівня безробіття, а з іншого – зумовлює відтік висококваліфікованої робочої сили [3, с. 164].

Автори [4] підкреслюють, що ринок праці охоплює сукупність соціально–трудова відносин, які формуються у процесі залучення індивідуальної праці до виробництва, її координації, використання та оцінювання, у межах яких відбувається взаємодія працівників як надавачів трудових послуг і роботодавців як суб'єктів їх придбання та застосування.

Т. Альошина розглядає ринок праці як цілісну систему взаємопов'язаних економічних процесів, спрямованих на узгодження інтересів внутрішніх і зовнішніх ринкових учасників – суб'єктів пропозиції та попиту на робочу силу, а також на забезпечення збалансованості ринку праці з урахуванням потреб кінцевого споживача, яким виступає держава [5].

І. Штундер підкреслює, що сучасний стан ринку праці України відзначається високим рівнем складності, що пов'язано зі значними втратами людського капіталу внаслідок інтенсивних міграційних процесів, зумовлених воєнними діями [6].

Мета статті – систематизація існуючих концепцій, а також ідентифікація нових теоретичних

рамок, що дозволять глибше зрозуміти динаміку ринку праці, його трансформації та розробити ефективні стратегії мінімізації негативних наслідків.

Виклад основного матеріалу дослідження. Ринок праці – це базовий елемент економічної системи держави, який визначає рівень соціально–економічної стабільності та ефективності економіки в цілому. Масштабна військова агресія проти України спричинила глибокі структурні зміни, які торкнулися всіх секторів ринку праці та включають як негативні явища, такі як скорочення робочих місць й зростання безробіття, так і нові тенденції у професійній орієнтації та організації праці.

Згідно з інформацією Державної служби зайнятості України в табл. 1 наведено регіональний розподіл кількості зареєстрованих безробітних за окремими категоріями станом на кінець періоду 2020–2024 років.

У перші місяці 2022 року рівень безробіття характеризувався відносною стабільністю. З березня 2022 року, із початком повномасштабної агресії, було зафіксовано стрімке зростання кількості безробітних, що було зумовлено масовим припиненням діяльності підприємств, скороченням економічної активності та інтенсифікацією міграційних процесів. Упродовж 2023 року спостерігалася тенденція до поступового зниження рівня безробіття – майже вдвічі порівняно з піковими значеннями, однак він і надалі перевищував довоєнний рівень, що характеризує часткове відновлення економіки і забезпечення гнучкого реагування суб'єктів господарювання на нові виклики. У 2024 році зазначена тенденція збереглася: кількість зареєстрованих безробітних скоротилася ще майже на 40% і становила 101,4 тис. осіб, що підтверджує позитивну динаміку для ринку праці та може вказувати на результативність заходів державної політики у сфері підтримки зайнятості населення.

Додатковим чинником зменшення кількості зареєстрованих безробітних стало скорочення тривалості виплати допомоги з безробіття в період воєнного стану, що безпосередньо вплинуло на мотивацію до реєстрації в органах служби зайнятості. Зокрема, загальний термін виплат було зменшено з 360 до 90 днів [7]. Для окремих категорій населення запроваджено диференційований підхід: для внутрішньо переміщених осіб, які втратили документи, необхідні для набуття статусу безробітного, а також для молоді, що завершила

Таблиця 1. Регіональне розподілення кількості зареєстрованих безробітних за окремими категоріями станом на кінець періоду 2020–2024 рр., осіб.

Регіони	Роки					
	2020	2021	2022	2023	2024	2025*
Усього	459198	294968	186508	96120	101390	90900
Вінницька	23295	16889	7682	3756	4921	4600
Волинська	12466	7213	4358	2295	2308	2100
Дніпропетровська	34780	23328	14446	6849	7912	7800
Донецька	14898	9515	7039	4599	5086	5000
Житомирська	17929	12032	7987	4675	4816	4600
Закарпатська	7758	4525	3917	1311	1307	1300
Запорізька	21416	14329	13840	8614	2169	2400
Івано–Франківська	13045	8328	4934	2554	2713	2700
Київська	7709	11090	9121	3696	3948	3800
Кіровоградська	21134	12191	6594	3137	4281	3500
Луганська	9323	6747	2962	3217	1411	1200
Львівська	28234	12779	5147	2942	3323	3600
Миколаївська	19229	12814	9970	4755	4929	4600
Одеська	19390	12609	8073	4500	5122	4500
Полтавська	28044	17943	8391	4716	6150	5800
Рівненська	14078	10624	6045	3879	4133	4100
Сумська	17259	11166	11252	6650	4152	4000
Тернопільська	12354	8525	3558	1716	2068	1900
Харківська	30290	19130	14774	6348	7317	7300
Херсонська	14052	9558	6794	2189	2628	2200
Хмельницька	16700	12036	5574	2637	3229	2800
Черкаська	22339	15614	7850	3460	3514	3400
Чернівецька	8300	5651	2338	1290	1741	1600
Чернігівська	12960	10102	7455	3966	4671	4400
м. Київ	22216	10180	6407	2369	1731	1900

* станом на 01.11.2025 року

навчання або військову службу, тривалість виплат скорочено зі 180 до 90 днів, у той час як для осіб передпенсійного віку – з 720 до 360 днів [8].

У результаті повномасштабної війни значна частина населення втратила роботу, водночас фіксується стійка тенденція до зменшення чисельності осіб, зареєстрованих як безробітні в системі Державної служби зайнятості України. Зокрема, у січні 2023 року чисельність офіційно зареєстрованих безробітних становила 166 тис. осіб, що майже удвічі менше порівняно з аналогічним періодом 2022 року. На початок 2024 року показник скоротився ще майже на 40% і досяг 101,4 тис. осіб (рис. 1).

Така динаміка зумовлена, зокрема, масштабними міграційними процесами, а також зниженням рівня офіційної реєстрації безробітних осіб серед окремих категорій населення. У 2024 році частка внутрішньо переміщених осіб серед зареєстро-

ваних безробітних зросла до 17,3%, що майже вдвічі перевищує показник 2023 року (8,9%). Виникнення такої тенденції зумовлене реалізацією оновлених механізмів призначення допомоги на проживання для ВПО, які передбачають обов'язкову реєстрацію осіб працездатної частини населення в межах Державної служби зайнятості за відсутності офіційної зайнятості. За результатами опитування ДСЗУ, переважна більшість роботодавців (75,8%) не вбачає істотних перешкод для забезпечення працевлаштування внутрішньо переміщених осіб; 73% опитаних осіб зазначили відсутність потреби у впровадженні додаткових інструментів підтримки, тоді як 13,8% визначили субсидування заробітної плати як ключовий механізм стимулювання зайнятості ВПО.

Для стабілізації ситуації на ринку праці під час воєнного стану уряд України ініціював низку заходів, спрямованих на підтримку як безробітних, так і ро-

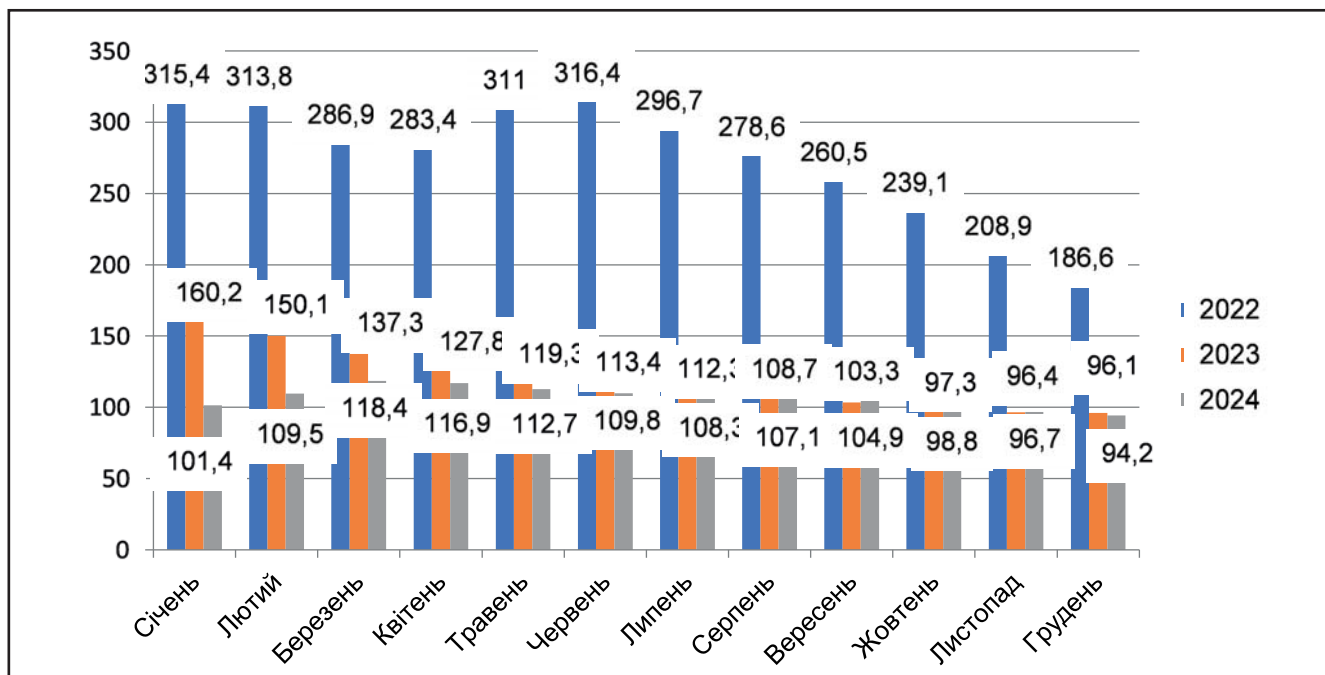

Рисунок 1. Помісячна динаміка чисельності зареєстрованих безробітних у 2022–2024 рр., тис. осіб

ботодавців. Реалізація відповідних ініціатив орієнтована на сприяння формування нових робочих місць, підтримку наявної зайнятості та інтеграцію на ринок праці внутрішньо переміщених осіб, ветеранів і осіб з інвалідністю. Впроваджені програми передбачають надання грантової підтримки суб'єктам господарювання, фінансових стимулів для роботодавців, залучення безробітних до виконання суспільно корисних робіт, а також компенсацію витрат на організацію робочих місць для осіб з інвалідністю. Важливим елементом державної політики у сфері зайнятості є також реалізація програм професійної підготовки та перекваліфікації, спрямованих на підвищення конкурентоспроможності певних груп населення на ринку праці.

У числі програм сприяння зайнятості, що реалізуються Державним центром зайнятості з використанням коштів Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування у випадку тимчасової непрацездатності на ринку праці, провідну роль відіграє проект «єРобота». Його метою є надання грантової підтримки з метою започаткування та подальшого розвитку підприємницької діяльності, у тому числі через мікрогранти на відкриття власної справи, фінансування переробних підприємств, ініціатив у сфері садівництва та тепличного господарства, а також підтримку стартапів, зокрема у сфері інформаційних технологій і підготовки ІТ-фахівців. Проект, який реалізує

Міністерство економіки України, має на меті стимулювання підприємницької активності та розширення можливостей працевлаштування населення через створення нових робочих місць. На основі результатів дворічного впровадження проекту «єРобота», станом на вересень 2024 року грантову підтримку отримали майже 19,6 тис. економічних суб'єктів на загальну суму 9,3 млрд грн, що забезпечило створення близько 55 тис. нових робочих місць. У структурі наданого фінансування 4,2 млрд грн (17,8 тис. мікрогрантів) було спрямовано у межах реалізації програми «Власна справа», 3,7 млрд грн (743 гранти) – на розвиток переробної галузі, 1,0 млрд грн (231 грант) – на реалізацію проектів у сфері садівництва та тепличного господарства, а 366 млн грн (806 грантів) – на започаткування та розвиток підприємницької діяльності ветеранів [9].

Серед механізмів підвищення конкурентоспроможності представників окремих груп населення на ринку праці є ваучерна система професійного навчання та перекваліфікації, яка забезпечує можливість здобуття нової професії або підвищення рівня кваліфікації за затребуваними напрямками, насамперед у сферах охорони здоров'я, освіти, харчової промисловості, транспорту та суміжних галузях. Право на отримання ваучерів мають особи віком від 45 років до досягнення пенсійного віку, ветерани, внутрішньо переміщені

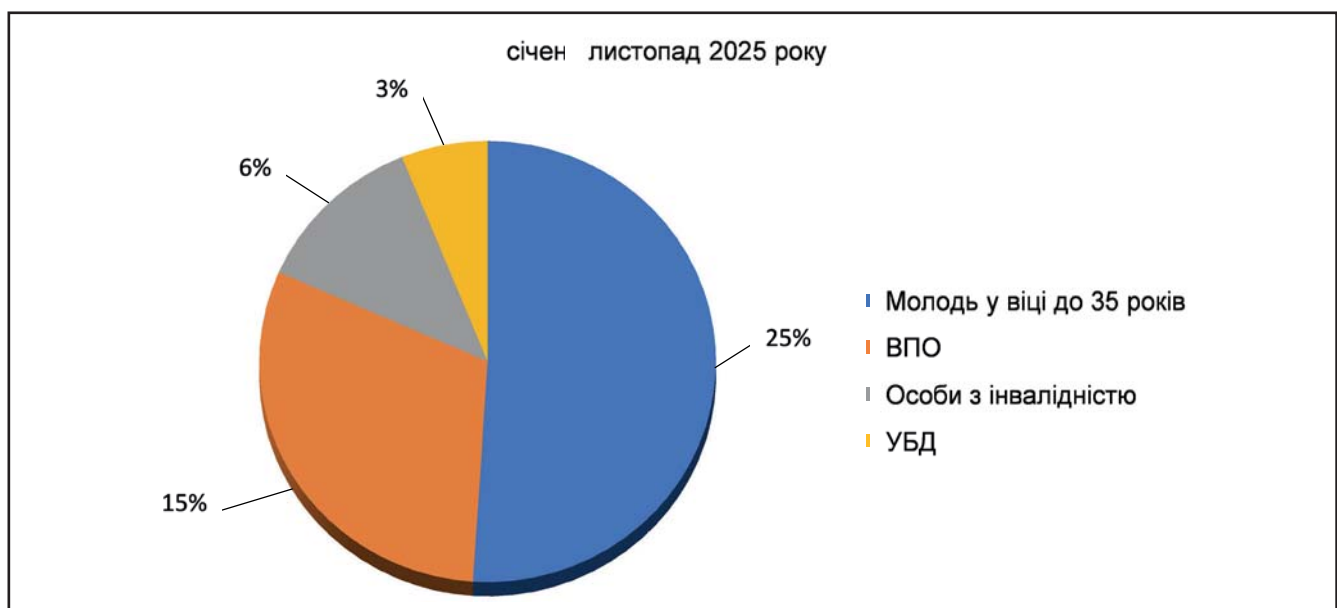
ні особи, люди з інвалідністю, а також громадяни, які постраждали внаслідок збройної агресії або перебували в полоні. Обов'язковими умовами участі в програмі є наявність професійно–технічної чи вищої освіти, відсутність статусу зареєстрованого безробітного в системі Державної служби зайнятості та непроходження професійного навчання за кошти Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування на випадок безробіття протягом останніх трьох років. Граничний розмір ваучера становить 30280 грн. Станом на кінець серпня 2025 року ваучери на навчання отримали 15,6 тис. осіб на загальну суму фінансування 114 млн грн, тоді як у 2023 році учасниками програми стали 18,1 тис. осіб, а обсяг фінансування сягнув 252 млн грн [9].

Станом на 1 грудня 2025 року на Єдиному порталі вакансій Державної служби зайнятості, який об'єднує пропозиції роботи з провідних онлайн–платформ з працевлаштування, зокрема Work.ua, Robota.ua та інших, було оприлюднено близько 232 тис. вакантних посад, що на 2% перевищує показник аналогічного періоду 2024 року [10]. Насамперед, з метою заохочення роботодавців до працевлаштування окремих категорій безробітних (ВПО, УБД, люди з інвалідністю, молодь та інші), роботодавцям забезпечується відшкодування єдиного внеску або витрат на оплату праці. Також здійснюється компенсація витрат на єдиний внесок у разі залучення безробітних до роботи на новостворені робочі місця в малому бізнесі. У січні–листопаді 2025 року за ци–

ми програмами працевлаштовані понад 18 тис. безробітних (рис. 2).

Водночас глибокі зміни в національній економіці призвели до загострення проблеми структурного безробіття. Для низки професій характерний суттєвий дефіцит трудових ресурсів, тоді як значна частина шукачів роботи не відповідає вимогам роботодавців за рівнем професійних компетентностей. Зазначена диспропорція має чітко виражений регіональний вимір. Крім того, унаслідок мобілізації чоловіків до складу Збройних сил України, істотно ускладнилося заповнення робочих місць, які традиційно займалися чоловіками. Якщо до початку повномасштабної війни жінки становили близько 55% у структурі безробітних, то нині їхня частка зросла до 81% [10].

З метою мінімізації структурного безробіття Міністерство економіки України у взаємодії з міжнародними партнерами та представниками бізнесу впроваджує комплекс заходів, спрямованих на перепідготовку кадрів і підвищення рівня їхньої кваліфікації та вдосконалення системи професійного навчання. На середньострокову перспективу передбачається трансформація Державної служби зайнятості України шляхом переходу до сервісно–орієнтованої моделі функціонування, формування мережі партнерств із тренінговими провайдерами, рекрутинговими агентствами та соціальними інституціями. Заплановано перетворення Державної служби зайнятості України на аналітично–експертний центр з прогнозування попиту на робочу силу та розроблення програм сприяння зайнятості

Рисуюнок 2. Динаміка працевлаштування за січень–листопад 2025 року, % [10]

при збереженні базових функцій добору персоналу, професійного навчання безробітних і реалізації державних програм. Водночас заклади професійно–технічної освіти у структурі Державної служби зайнятості України будуть модернізовані та переорієнтовані на сучасні освітньо–практичні простори з підготовки кваліфікованих фахівців.

У довгостроковій перспективі виклики, зумовлені воєнними діями та демографічними трансформаціями на ринку праці, потребують цілісного й системного підходу до їх розв'язання. Відповідні напрями державної політики закріплено у проєкті Стратегії демографічного розвитку України до 2040 року, в межах якого заплановано здійснення низки заходів, спрямованих на активізацію зайнятості та підвищення рівня економічної самодостатності населення. До пріоритетних завдань Стратегії належать формування сприятливих умов для сімей з дітьми, зниження рівня передчасної смертності за допомогою реформування системи охорони здоров'я та покращення стандартів надання медичних послуг, залучення висококваліфікованих мігрантів і заохочення до повернення громадян, які перебувають за межами країни, розвиток територій та інфраструктурного потенціалу, підтримка осіб старшого віку, забезпечення безпечного й екологічно сталого середовища, а також посилення соціальної згуртованості українського суспільства.

Висновки

Війна зумовила масштабні структурні зміни на ринку праці України, що проявляються як у структурних змінах, так і у змінах професійної орієнтації населення. Основними викликами є дефіцит кваліфікованої робочої сили, безробіття та соціальна напруга. Одночасно спостерігаються нові тенденції, які свідчать про адаптацію ринку праці до умов війни: зростання попиту на певні професії, розвиток дистанційної та гнучкої зайнятості, активізація програм перекваліфікації. Системний аналіз зазначених трансформацій у поєднанні з активною державною політикою у сфері зайнятості та соціального захисту може забезпечити стійкість ринку праці й сприяти економічному відновленню після завершення воєнних дій.

Для результативного відновлення ринку праці вагомим чинником є подолання розриву між наявними та затребуваними компетенціями населення з одночасним розв'язанням проблеми нестачі кваліфікованих кадрів.

Список використаних джерел:

1. Богданович О.А. Ринок праці України: сьогоднішня та перспективи майбутнього. Економічний простір. 2025. № 199. С. 139–143.
2. Черьомухіна О.К., Чалюк Ю.О. Ринок праці під час війни: стан та перспективи. Економіка та суспільство. 2022. Вип. 46. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2022-46-24> <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/2026/1955>
3. Шостак Л.В., Сур'як А.В. Вплив та наслідки зміни макроекономічних показників на стан і тенденції розвитку вітчизняного ринку праці. Український економічний часопис. 2025. Вип. 9. С. 161–166. DOI: [10.32782/2786-8273/2025-9-28](https://doi.org/10.32782/2786-8273/2025-9-28)
4. Економіка праці та соціально–трудова відносина: підручник / А.М. Колот, О.А. Грішнова, О.О. Герасименко та ін.; за наук. ред. д-ра екон. наук, проф. А.М. Колота. Київ: КНЕУ, 2009. 711 с.
5. Альошина Т.В. Методологічні підходи до визначення сутності поняття «ринку праці». Економічний простір. 2024. № 191. С. 506–511. URL: <https://prostir.pdaba.dp.ua/index.php/journal/article/view/1609/1552>
6. Штундер І. Ринок праці України в умовах воєнного стану. Економіка та суспільство. 2022. Вип. 40. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2022-40-22> URL: <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/1453>
7. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо реформування служби зайнятості, соціального страхування на випадок безробіття, сприяння продуктивній зайнятості населення, у тому числі молоді, та впровадження нових активних програм на ринку праці: Закон України від 21.09.2022 р. № 2622–IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show>
8. Ринок праці в умовах війни: демографічні виклики для України. Укрінформ. URL: <https://www.ukrinform.ua/rubric-politics/3909003-riнок-praci-vumovah-vijni-demograficni-vikliki-dla-ukraini.html>
9. «Робота»: 9,3 млрд грн інвестувала держава в розвиток малого й середнього бізнесу через гранти. URL: <https://me.gov.ua/News/Detail?lang=uk-UA&id=450f32b1-e7e4-4d92-b34c-e67effeca677&title=RozvitokMSBGranti>
10. Державна служба зайнятості. Аналітична інформація та статистика. Основні тренди ринку праці у січні–листопаді 2025 року. URL: <https://www.dcz.gov.ua/stat/statsurvey>

References:

1. Bohdanovych O.A. Rynok pratsi Ukrainy: sohoden-nia ta perspektyvy maibutnoho [The labor market of

Ukraine: present and future prospects]. *Ekonomichnyi prostir*. 2025. № 199. S. 139–143.

2. Cheromukhina O.K., Chaliuk Yu.O. Rynok pratsi pid chas viiny: stan ta perspektyvy [The labor market during the war: state and prospects]. *Ekonomika ta suspilstvo*. 2022. Vyp. 46. <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2022-46-24> Retrieved from <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/2026/1955>

3. Shostak L.V., Suriak A.V. Vplyv ta naslidky zminy makroekonomichnykh pokaznykivna stan i tendentsii rozvytku vitchyznianoho rynku pratsi [The impact and consequences of changes in macroeconomic indicators on the state and development trends of the domestic labor market]. *Ukrainskyi ekonomichnyi chasopys*. 2025. Vyp. 9. S. 161–166. <https://doi.org/10.32782/2786-8273/2025-9-28>

4. *Ekonomika pratsi ta sotsialno-trudovi vidnosyny* [Labor economics and social and labor relations]: pidruchnyk / A.M. Kolot, O.A. Hrishnova, O.O. Herasymenko ta in. ; za nauk. red. d-ra ekon. nauk, prof. A.M. Kolota. Kyiv : KNEU, 2009. 711 s.

5. Alosyna T.V. Metodolohichni pidkhody do vyznachennia sutnosti poniattia «rynok pratsi» [Methodological approaches to defining the essence of the concept of "labor market"]. *Ekonomichnyi prostir*. 2024. № 191. S. 506–511. Retrieved from <https://prostir.pdaba.dp.ua/index.php/journal/article/view/1609/1552>

6. Shtunder I. Rynok pratsi Ukrainy v umovakh voiennoho stanu [The labor market of Ukraine under martial law]. *Ekonomika ta suspilstvo*. 2022. Vyp. 40. Retrieved from <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/1453>

7. Pro vnesennia zmin do deiakykh zakonodavchykh aktiv Ukrainy shchodo reformuvannia sluzhby zainiatosti, sotsialnoho strakhuvannia na випадок bezrobittia, sprianiattia produktyvni zainiatosti naselennia, u tomu chysli molodi, ta vprovadzhennia novykh aktyvnykh prohram na rynku pratsi [On amendments to certain legislative acts of Ukraine regarding the reform of the employment service, social insurance in case of unemployment, promotion of productive employment of the population, including youth, and the introduction of new active programs in the labor market]: *Zakon Ukrainy vid 21.09.2022 r. № 2622-ІKh*. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show>

8. Rynok pratsi v umovakh viiny: demohrafichni vykyky dlia Ukrainy [The labor market in wartime: demographic challenges for Ukraine]. *Ukrinform*. Retrieved from <https://www.ukrinform.ua/rubric-politics/3909003-rinok-praci-vu-movah-vijni-demografichni-vykliki-dla-ukraini.html>

9. ieRobota: 9,3 mlrd hrn investovala derzhava v rozvytok maloho y serednoho biznesu cherez hranty [e-Job: The state invested UAH 9.3 billion in the development of small and medium-sized businesses through grants]. Retrieved from <https://me.gov.ua/News/Detail?lang=uk-UA&id=450f32b1-e7e4-4d92-b34c-e67effeca677&title=RozvitokMSBGranti>

10. Derzhavna sluzhba zainiatosti. Analitychna informatsiia ta statystyka. Osnovni trendy rynku pratsi u sichni-lystopadi 2025 roku [State Employment Service. Analytical information and statistics. Main labor market trends in January–November 2025]. Retrieved from <https://www.dcz.gov.ua/stat/statsurvey>

Дані про авторів

Красняк Олена Петрівна,

к.е.н., доцент, доцент кафедри інноваційної економіки та цифрових технологій Вінницького торговельно-економічного інституту Державного торговельно-економічного університету

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-1645-1431>

e-mail: krasnyaklena@gmail.com

Гарбар Віктор Анатолійович,

к.е.н., доцент, доцент кафедри інноваційної економіки та цифрових технологій Вінницького торговельно-економічного інституту Державного торговельно-економічного університету

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-5351-7228>

e-mail: garbar_victor@ukr.net

Data about the authors

Olena Krasnyak,

Candidate of Economic Sciences, Associate Professor, Associated Professor of the Department of Innovation Economics and Digital Technologies of Vinnitsa Institute of Trade and Economics of State University of Trade and Economics

e-mail: krasnyaklena@gmail.com

Victor Harbar,

Candidate of Economic Sciences, Associate Professor, Associated Professor of the Department of Innovation Economics and Digital Technologies of Vinnitsa Institute of Trade and Economics of State University of Trade and Economics

e-mail: garbar_victor@ukr.net

Надходження статті до редакції 17.02.2026

Прийнято до друку 25.02.2026

Опубліковано 27.02.2026